(SRI B. D. JATTI)

(*b*) The consideration paid was Rs. 18.26 lakes for all the six factories taken over by Government.

(*c*) Mysore, T. Narasipur, Santhemarahalli, Mamballi, Kuderu, and Chamarajanagar.

(*d*) The agreement was that the company should be allowed to retain the factory at Sidlaghatta free from all liabilities and the rest to be taken over by Government.

(*e*) Four factories are working at present and a fifth one is due to be started in about 15 days time.

Statement re; arrest of Sri B. R. Sunthankar, Member, Legislative Assembly.

MR. SPEAKER.—I have an announcement to make. I have received a lerter from P.S.I.C.B., Belgaum City. It reads thus :

"Dear Mr. Speaker, I have found it my duty in the exercise of my powers under section 54, Cr. P. C., to direct that Shri Balakrishna Rangarao Sunthankar, Member of the Legislative Assembly of Mysore State, be arrested for contravening the orders issued by the D. M., Belgaum, under section 37 (3) of the Bombay Police Act and for being a member of the unlawful assembly and also for abetment of rioting on 23rd November 1958. Sri B. R. Sunthankar is a member of the Legislative Assembly and is accordingly arrested at 14·00 hrs. and is at present lodged in the Camp Police Station."

INTRODUCTION OF BILL

SRI KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—Sir, I beg to introduce the Mysore (Personal and Miscellaneous) Inams Abolition (Amendment) Bill, 1958.

MR. SPEAKER.—The Mysore (Personal and Miscellaneous) Inams Abolition (Amendment) Bill, 1958, is introduced.

SPECIAL RESOLUTION

Sharavathi Hydro-Electric Project-Inclusien in the core of the Plan.

(*Debate continued*).

*SRI MAHMOOD SHARIFF (Broadway).—Mr. Speaker, Sir, I am really happy that the resolution under discussion has generally met with the approval of the members of this august House. All members ranged on both the sides of the House, those on the side of the Treasury Benches and those who belong to the Opposition, have conjointly raised their voices in respect of a subject which is very vital to the interests of the development and progress of Mysore State. With due deference I have to say with great regret that so far as the Central Government is concerned, it has been of late using its dictatorial power in respect of certain units of India and in respect of certain matters without giving due regard to the real needs and requirements of that particular unit and without extending such help and co-operation as would enable that particular unit to raise itself to the highest stature. The result has been, Sir, that some of the States which were considered to be in the vanguard of progress, which were holding the palm so to speak, for progress and advancement, feel themselves frustrated, helpless and dismayed. It is therefore necessary, Sir, that people belonging to that particular unit should raise their voice against this action of the Central Government, not in a spirit of challence, but by employing sweet reasonableness . . . .

SRI B. K. PUTTARAMIYA (Channapatna).—I rise to a point of order Sir. Is it permitted for an Hon'ble Member to bring a *Latta* into the House ?

SRI L. S. VENKAJI RAO (Basavanagudi).—That belongs to Sri N. Hutchamasthi Gowda.

SRI MAHMOOD SHARIFF.—In the circumstances, Sir, it is necessary for the people belonging to the particular unit to raise their protest against this action of the Central Government, not in a spirit of challenge, but by employing sweet reasonableness, so

that the Central Government may consider all aspects of the situation and realise the need and requirements of the people.

Sir, this question of bringing Sharavathi project within the core of the Second Plan is an instance in point. There is no need for me to bring home to the members of this august House that Mysore State was the first I think perhaps, the first in initiating hydro-electric projects. I think about a hundred years ago, in the whole of what was then considered to be Indian India, Mysore was the only State which initiated these projects for producing electricity, because the administrators and statesmen who were in charge of the destinies of this State at that time, had the vision and the foresight and imagination to realise the advantages to be derived from these hydro-electric schemes. Mysore, Sir, cannot afford to lag behind other States in this matter at this time of the day and it is very necessary that the Centre will have to give Mysore all reasonable facilities and encourage this State in all its reasonable demands and see that this demand for Sharavathi project is conceded.

Sir, there is no need for me to say once again that this is a time when our country is becoming an industrial country and collosal schemes of national construction and reconstruction are on the anvil and in order to see that these schemes come into effect, it is very necessary that these hydro-electric schemes must be fully encouraged, so that, not only Mysore, but the whole country gets the advantage and the benefit in increased production. So far as Mysore is concerned, I am very jealous that this State should maintain its premier and pre-eminent position in all branches of activity, not only in regard to hydro electric schemes. I am really proud of its past achievement. We have people with necessary legal acumen, people having administrative experience, we have this salubrious climate and all natural advantages that the bounteous nature has placed at our disposal, and with all these advantages, Mysore is certainly going to retain its pre-eminent position, provided the Centre realises that we have got every right to demand from them certain advantages which are natural to us, which befits our genius. Looking at this problem from that point of view, the demand for this project becomes irresistible.

Sir, it is very unfortunate that certain people who are at the top without realising the just demands of this State have not brought the Sharavathi Hydro-electric project in the core of the Second Plan. Unfortunately, the Finance Minister Mr. Desai seems to have said that he would not consider any of those schemes which come under the second schedule and this has brought up the subject-matter of this resolution under discussion. Let us for the sake of argument, consider the pros and cons of the subject. Most probably, we have not yet understood fully why it is that this demand is not conceded. Why is it that this project which is making such a valuable contribution for increasing production not only within the State's sphere but within the sphere of the nation as a whole, not conceded? Is it because they think that Mysore had had its past, and a glorious past, so far as electricity is concerned and they want to give the benefit of priority to other States? I am afraid, Sir, this kind of reasoning or argumentation does not appear to me very sound. As a matter of fact some years ago, you may remember, Sir, this Sharavathi Project was also covered by the recommendations of the Centre, and it was under their very earnest consideration. Shimsha is covered by the Plan, but this Sharavathi Project is denied to us. I know three or four years ago, Mr. Hayath who was the Chief Electrical Engineer here, gave a report covering all aspects of the question. He said that the progress of Mysore would almost come to a standstill, unless the Sharavathi Project was included in the Plan and taken up for execution. He was of the opinion that if we were not enabled to fructify the Sharavathi Project, Mysore's progress was going to be check-mated. And regard being had to this, I am afraid that the Centre have not fully realised the reasonableness of our

(SRI MAHMOOD SHARIFF)

demand or the urgent necessity of this; and that is why they have resisted our demand. Therefore, I say it is necessary for all of us to urge upon the Central Government to take all aspects into consideration and see that our demand is conceded. It may also be within your knowledge, Sir, that the Colombo Powers have conceded this and they are agreeable to allocate certain facilities in this respect. Why not Mysore have the advantage of utilising this facility and why should not that grant be diverted to some other State?

Thirdly, so far as Mysore is concerned, as I have just now submitted, it is in short supply. So many industries have been famished. Industries have not got sufficient electrical energy. Therefore, should they not consider this aspect of the question also? These are the things which go to prove that our grievance must be considered and what we have asked for must be granted.

*ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ (ಗಾಂಧಿನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಶರಾವತಿ ವಿದ್ಯುತ್-ಯೋಜನೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜೀವನಾಡಿ. ದೇಶದ ಮಹೋನ್ನತಿಯ ಆಗುಹೋಗುಗಳು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿವೆ. ಇಂತಹ ಮಹತ್ವದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ದೇಶದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ನಾವು ಈಗ ಅಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾದರೆ, ಭಾವೀ ಪೀಳಿಗೆಯ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾದೀತು. ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವವೆನಿಸಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದ್ದು ಈ ಶರಾವತಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆ. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಶಾಂತಿಯುತವಾದ, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನಗಾಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರುವ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಂತೂ ತುಂಬ ಇದೆ. ಕುಳಿತಲ್ಲಿ, ನಿಂತಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಶರಾವತಿ ಎಂಬುದು ಅವರ ಮಂತ್ರವಾಗಬೇಕು, ದೇಶವೆಲ್ಲವೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಶರಾವತಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನಾಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಘೋಷಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಓಜಸ್ಸು, ತೇಜಸ್ಸು, ಶಕ್ತಿ-ಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಉತ್ತರ-ದಕ್ಷಿಣಗಳೆಂಬ ಮಲತಾಯಿಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಇನ್ನಾದರೂ ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗ್ರಹಪೂರ್ವಕ ಹೇಳಬೇಕು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭವಿತವ್ಯವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಭಾರತೀಯರು ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಈ ಯೋಜನೆ ಆಗಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲರು. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಬೆಂಬಲವುಂಟು. ಅಂಜಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅಳುಕಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗೋಣ. "ನರಕಕ್ಕಿಳಿಸಿ, ನಾಲ್ಗೆ ಸೀಳ್ಸಿ, ಬಾಯ್ ಒಲಿಸ್ಕಿದ್ರೂನೇ, ಮೂಗ್ನಲ್ ಶರಾವತಿ ಯೋಜ್ನೆ ಅಂತೀನಿ-ನನ್ ಮನಸ್ನ ನೀಕಾಣೆ" ಎಂದು ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿ, ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರರಾಗೋಣ, "ಶರಾವತಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗೆ—ಕನ್ನಡ ತಾಯ್ ಬಾಳ್ಗೆ" ಎಂದು ಘೋಷಿಸೋಣ. ಜೈ ಹಿಂದ್.

*Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields–S.C.).—Mr. Speaker, I was very happy to hear the tremendous speech made by Sri K. Hanumanthaiya. Almost all ex-ministers have spoken on the resolution. I think this is the first instance in the history of legislatures in India to pass a resolution to include a project in the core of the Plan. I would like to mention the instance of Bhakra Project which was started before the First Five-Year Plan and also the Damodar Valley Project. There was no resolution in the concerned State legislatures to include those projects in the core of the Plan. But, how, is it that it has happened in Mysore that we should pass a resolution to include the project in the core of the Plan? I do not know whether this is just like a municipality passing a resolution and sending it on to the Government for sanction. Sri K. Hanumanthaiya has stated that when this question was pressed the Government of India stated that they would consider it. So also they said when Sri S. Nijalingappa pressed it. When these persons go and represent the case, they represent it on behalf of the people because they are the leaders. When the Government urge a thing, they do so on behalf of the people of the State. Therefore, there is no need for us to pass such a resolution. When both the Governments in the State and the Centre which are Congress Governments, urge, where is the necessity for us to pass such a resolution? We are all aware that whenever our Prime Minister Nehru speaks, the whole world shakes. Whatever he says, he says on behalf of the people. Therefore such a type of cabinet we must create in the State. I have gone through some of the schemes under the First Five-Year

Plan. With all respect I wish to say that there is a feeling in the South including Mysore that South India is neglected. In the First Five-Year Plan they had set apart Rs. 2,377 crores. Out of that for States'projects they spent Rs. 988 crores, and out of this sum of 988 crores, Rs. 285 crores were spent for Madras, Andhra, Mysore and Kerala. Some of the southern States include Coorg and Pondichery also. Therefore it appears as if the South is neglected.

2-30 P.M

Where is 130 crores given for Bakra-Nangal and where is 1 crore or 2 crores or 3 crores or 5 crores given for some projects in South India! They are not willing to include even Sharavathi Project in the core of the Second Plan. The projects that we are now having are nothing but toy projects. This kind of treatment to the South Indian States may lead us to take some action. The Hon'ble Member Sri Hanumanthaiya also said that we must take action. I do not know what action he contemplates. Ultimately, some action will be taken by the people if this state of affairs continues. Sri Rajagopalachari has expressed himself strongly on the question of South *versus* North. He has also said that English should continue as the official language.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Ramanagaram).—He also said that Hindi should be learnt.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—We cannot take his statements in a light-hearted manner because so far as the South is concerned, he commands the entire support of the public.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Why only in South?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—When Sri Rojagopalachari was the first Governor-General of India, he was of the opinion that there must be two States, namely, the South and the North. He has revealed this to Dr. Ambedkar when he was the Law Minister at the Centre. I shall read a passage which makes it clear as to what Rajagopalachari felt about Indian Constitution and about the Indian Union.

Mr. SPEAKER.—What is the relevancy of that?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—That will support my contention that South is neglected. There is a fear in the minds of the people including Rajagopalachari that the South is neglected. If this attitude of the Government of India were to continue, South India will demand a separate State. Yesterday, Sri Nijalingappa, the former Chief Minister, said that he went to Delhi, half a dozen times and insisted on the Government of India that this project should be included in the core of the Second Plan. The Government has written several letters to the Government of India in this connection. Where is the necessity for it? Merely passing a resolution and sending it to the Government of India is of no use. We must take some action. I for one do not belong to any party. I am not pleading for the bifurcation of India or for the separation of the South from the North. I am also not pleading that Tamilnad or Karnataka must be separate. What I want to point out is that, if this type of attitude were to continue, the people of the South will themselves declare that they are independent. This is a warning to the Centre that this feeling should not develop. This is what Dr. Ambedkar says:

> "I went to Rajagopalachari for the usual interview which was the practice of the day. At one stage of the interview, Rajagopalachari referring to the sort of Constitution being drawn up then said: You are all committing a great mistake. One federation for the whole of India with equal representation for all areas will not work. In such a federation the Prime Minister and the President of India will always be from the Hindi-speaking area. You should have two federations, one federation of the North and one federation of the South and a confederation of the North and South with three subjects for the confederation to legislate upon and with equal representation for both the federations."

Mr. SPEAKER.—That was at the time of Constitution-making. Now, the Constitution has been accepted.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I request the Speaker to allow me to just put my idea. Sri Rajagopalachari was then the Governor General of India.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Is that his opinion even today?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Yes. Sri Hanumanthaiya has himself declared on several occasions that Sri Rajagopalachari is his political guru.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Does silence mean consent in this case?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I am the disciple of all good people.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Therefore, we must give a note of warning or note of advice to the Centre that the feeling of the people of South India including Sri Rajagopalachari and Sri Hanumanthaiya is that it is neglected. Sri Hanumanthaiya will not agree to this. If we look to his regime of chief-ministership, it will be seen that for everything he has taken the consent not only of the Legislature but also of the people. He has also taken the advice of Sri Rajagopalachari on certain matters.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Let not the name of Sri Rajagopalachari be freely used. I never sought any advice from Sri Rajagopalachari so far as Mysore administration was concerned.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—If you go to Madras you will find that the entire public there feels that South India is neglected and that South India is exploited by North India. They collect so much revenue from us, and the feeling is, why should we go to Delhi for everything? Why should we pass a resolution in order to include the Sharavathy Project in the core of the Plan? The Government represent the people and as such whatever they say must be accepted and implemented. We must have certain autonomy and for everything we cannot write to the Planning Commission or the Central Government. We have no representation in the Planning Commission and in the absence of that we cannot expect justice from them even to a little extent. There is also a fear that the members of the Planning Commission are taken from North India alone.

Mr. SPEAKER.—Do not be unjust. The Planning Commission also contains South Indians.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—A Mysorean is not there. There is a feeling that if Sri Hanumanthaiya were to be a member of the Planning Commission, interested very much as he is in Mysore administration and in the Mysore people, he will always try to include such projects. He will try to do some good to our people. I am very sorry that we are not backing our own Minister.

An Hon'ble MEMBER.—Will the Hon'ble Member move an amendment to include Sri Hanumanthaiya in the Planning Commission?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Sri Hanumanthaiya is capable of holding a better position than be a mere member of the Planning Commission. Anybody can become a member of the Planning Commission. I wish Sri Hanumanthaiya to become the Prime Minister of India (*Laughter*) When Sri T. T Krishnamachari was in the Centre he showed full support for Madras. To a certain extent he was the cause to get some representation to Madras. Our Minister Sri Changalaraya Reddy is there. What support he gives for Mysore God alone knows.

Mr. SPEAKER.—Please do not mention names.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—What I am saying is we should try to use our representatives in the Cabinet. Sri K. Hanumanthaiya correctly said that our representatives in Parliament can raise this issue. But it is not possible because members of the Parliament from Mysore are in a minority. We also form a small State. Even Mysore, Kerala, Andhara and Madras put together form one State of Uttar Pradesh. So we cannot depend on our representatives. We must have equal representation. In the

Parliament we cannot raise this issue because members from U.P. are more in number.

Mr. SPEAKER.—We are not concerned with all that. You are going beyond the scope of the subject we are discussing. We are discussing the resolution on Sharavati Project.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I am saying that when they spend such a huge amount for northern States........

Mr. SPEAKER.—You can say that.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—We have been neglected the reason being that we have no adequate representation. The leaders must become Ministers. I am not saying that persons other than leaders have become Ministers. We want one who feels that he is representing two crores of population one who claims equality there. Therefore such a person must be there to represent us.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—You want a change in leadership ?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—They themselves change in a couple of days. It is left to them. Anybody cannot become a Chief Minister. The Opposition and all the people must feel that the Chief Minister is our leader.

Mr. SPEAKER.—Please finish early because others are also going to take part.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I am coming again to my point. We will have to inform the Planning Commission and the Government of India that there is a feeling that this resolution will have an all-India effect. Madras is going to discuss this issue Andhra will take it up; Kerala and other political parties are going to discuss this subject. In America when States were formed there were plans. Southern States felt that they were neglected. Ultimately there was a revolution North *versus* South. Let there be no quarrel between South and North here. We must inform the Centre and make it crystal clear that that kind of feeling should not develop; and that they must immediately include Sharavathi Project in the core of the Plan and do justice.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—Mr. Speaker, Sir, I heartily support the resolution moved by my friend Sri Hanumanthaiya. While doing so, I wish to offer a few suggestions in regard to the inclusion of the Sharavati Project in the core of the Plan.

You are aware, Sir, the various members spoke about the need and some quoted facts and figures to prove that it was essential in the interest of the big State of Mysore. From electricity we are at present getting 13 per cent return from lighting purposes and 11 per cent from industrial concerns, and one per cent is the return on rural electrification and from lift irrigation. Even on this basis, it can be shown by facts that the return on the investment on Sharavati valley project will enable us to pay for the loan that we incur on that behalf. We have had occasion to hear speeches of various members quoting the advantages derived by other States as compared to that of Mysore. Here I may mention the example of Madras State. The Poondi project was initiated because of the assistance it got from America which supplied major portion of the funds Neiveli project is sponsored by Madras with the aid of Russia. So it is evident that if we have independent contact with foreign countries and necessary aid is guaranteed we can push through the schemes. The Centre will have to consider our case sympathetically. I can also quote another instance where Mysore State scored over other States. Recently during the Budget Session our Finance Minister made mention that the Finance Commission was very liberal in regard to the grant sanctioned for Mysore State which became the envy of other States. So we have been alert.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—The Finance Commission's recommendations were on the basis of well known principles, namely, population, taxable capacity, etc. There could not be the possibility of the Finance Commission being particularly favourable to Mysore and not favourable to Madras. It is not a correct position.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—That is the correct position. So far as our grants are concerned, there are instances—I think the Finance Minister will bear me out,—we have had occasion to get very liberal contribution as compared to other States. It might be that no mention was made elsewhere. I am really sorry that necessity has arisen to move this resolution. It has become a necessity because we feel that we are neglected. Why? The reason given is that we were not heard sufficiently in the matter. Now the intention of this House is to prove and also to show why we should not be neglected and why they should take up this question immediately, and how it is going to be profitable not only to this State but to the surrounding States as well. We have to adduce tenable arguments. The tenable arguments as I feel are, our experience of such projects in the past and the possibilities of the future and also of the direct benefit and indirect benefit, Financially and indirectly it is also going to benefit the people. A higher standard of living is envisaged in the Plan, and it can only be possible through the production of more electrical energy. In the North there is the possibility of getting sufficient coal. Here the only possibility is production of sufficient electricity. Moreover this is mainly an electricity project, *i.e.*, production of electricity more or less purely. It is true they have taken our Bhadra Project into the core of the Plan. So also Tungabhadra. But Bhadra project will give us electricity which will not be enough even for our Bhadravati Iron and Steel Works. So far as Tungabhadra is concerned, there are the new integrated areas which require electricity. Sharavati is in the heart of the State. It is very convenient and it will also be absolutely necessary for the starting of more industries and to develop the existing industries. Hence this request is urged. I personally feel that before the Resolution reaches Delhi, the Planning Commission will take into its fold Sharavathi Project also. So, there is no need for us to be very bitter about this. Besides our neighbour, Madras, State will be in a position to give us electricity by 1960–61 completing the Neiveli Project. Before the Sharavathi Project can come into full production, we can get support from our neighbours. From Sharavathi we will have full production of energy by 1963 or 1964 only if this goes through.

The total cost of the project is estimated at about fifty crores of rupees. Out of that one-third is expected to be spent on machinery. That machinery is the only factor which should be borne in mind which could only be done by taking the assistance from foreign countries such as Western Germany, Japan and Russia on a long and deferred payment basis That could be arranged by negotiation by the State direct although ultimately it has got to be sanctioned by the Planning Commission and the Government of India. There is the possibility of our own people going over to those countries to get that much of help.

About returns, I have already stated. The return on the energy supplied to industries is comparatively much higher than the return we can expect from lift irrigation and rural electrification. Still the net return would be 6 to $7\frac{1}{2}$ per cent after providing for depreciation. By way of depreciation, we have to provide according to the schedule, two to three per cent only which is not very high. As such, the construction of Sharavathi psoject is within our means and within our capacity with the only proviso that we get the necessary machinery from foreign countries. As it is, we have taken up the project and the first phase is going on. Before the Resolution reaches Delhi, this case would be considered favourably. I think it is already on the anvil. I have information indirectly. It might be that some influential people at Delhi are already at it.

Sri J. B. MALLARADHYA.—If there is any such thing, the Hon'ble Minister for P.W.D. may give us the benefit of this information. There must be something to say that there is every likelihood of including this in the core of the Plan.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—I cannot prevent Hon'ble Members expressing their views. When Government answers, they will give the correct picture.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—All that Ihave said is that it is coming nearer and nearer. So it is better that we always start with hope. Optimism must be our governing factor. We should not be pessimistic about these things. But we have got to press our claims. We have to pass this resolution unanimously. If need be, our Government will have to bring about certain influences to bear upon and if need be also to put pressure on them. All these things taken into consideration, I certainly feel that before we meet next, something very good will come out of this Resolution.

Again, Sir, before we get the full complement of energy, before we get into that comfortable position, it is absolutely necessary that we get the co-operation of the neighbouring States. The other factor is—how far it is possible for us to carry out our scheme if we do not get foreign aid. Foreign aid is a Central subject. Of course, we have very recently read in the papers—I do not know if it is true that West Germany is prepared to give us the necessary machinery. I repeat once again that our Government, whenever they get an occasion, whenever circumstances permit, go through the whole thing and negotiate if possible and with their consent approach the Central Government. We feel that we are neglected not in one way but in many ways. There may be some truth in it or may not be. The previous speakers have already spoken about it. The neglect may be there or may not be there. Still there is every need for us to be alert. There is every need for us to be active in the matter and see that we also get the best from the Centre. Thank you, Sir.

Mr. SPEAKER.—We will meet after half-an-hour.

The House adjourned at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair]

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಈ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವಾಗ, ಏಕೆ ಎರಡು ಪಕ್ಷದ ಜನರೂ ಸೇರಿ, ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಬಂತು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಸ್ವಾಮಿ.

ಈ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮೈಸೂರಿಗೇ ಆಗಲಿ, ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶಕ್ಕೇ ಆಗಲಿ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಇದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಒದಗಿರತಕ್ಕ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ, ಈಗಿನದಲ್ಲ. ನಾವು ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಹೋದರೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀರಾಮ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಇವರ ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ exploit ಮಾಡಿ ಮೊದಲು ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವರು ಉತ್ತರ ಭಾರತದವರು. ಉತ್ತರ ಭಾರತದವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮವರೇ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರನ್ನೇ ಕೆಳಕ್ಕೆ ತುಳಿದು ತಾವು ಸುಖಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಸಹೋದರ ಭಾವದಿಂದ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅನ್ನ, ಬಟ್ಟೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಹೋದರ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಂದ ಆ ಕುಟುಂಬವೇ ಹಾಳಾಗಿರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ನಮಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುವಂಥಾದ್ದು.

ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾಯಕರ ಅಭಾವವಿದೆ, ಇದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ, ನಾವು ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ನಾಯಕತ್ವವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ನಾಯಕತ್ವವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾಯಕರಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಮೈಸೂರು).—ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ ನಾಯಕರು !

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಅವರೂ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರೇ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಬಂದರೆ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರಿಗೆ ನಾಯಕರಾಗತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೆರುಗು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸದ್ಭಾವನೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕೂಡಿಸಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಜನಗಳು ತೃಪ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರಾದರೂ ಅವರು ಹೇಗೆ ತೃಪ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ನಾವು ನೂರಾರು ಖಂಡುಗ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆದು, ಜನಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಿ, ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿವಸ ರಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದು ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಗಾಡಿ ರಾಗಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬಂದು ಪುನಃ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಿದರೆ ಆಗ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವನು, ಒಬ್ಬ ಬಡವ, ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಜೀವನ ಮಾತ್ರತಕ್ಕವನು, ಮೂರು ಖಂಡುಗ ರಾಗಿ ಎಂದರೆ 600 ಸೇರು ರಾಗಿಯನ್ನು ಬೆಳೆದು ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ತಿಂದು ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಡವರು 'ನೂರಾರು ಖಂಡುಗ ಬೆಳೆಯುವವರು ಬುಟ್ಟಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಾಗಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ, ನಮಗೆ ಏನು ಕಡಮೆ ಇದೆ, ನಾವು ತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನಮಗೆ ರಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ, ನಾವು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜನ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹುಚ್ಚು ಬಿಡುವವರೆಗೂ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಮದುವೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಈ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ, ಈ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ, ಅದೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಚೇರ್‌ಮನ್‌ಷಿಪ್ ಇದ್ದರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು; ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾನು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಜನಗಳ ಮುಂದೆ ಕಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದೆ. 'ಅಪ್ಪ ಹಾಕಿದ ಆಲದ ಮರ' ಎಂದು ಒಂದು ಗಾದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೇಣು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಾಯಬೇಕು, ಅಷ್ಟೆ. ಈ ರೀತಿ ಇವರ ಮನೋಭಾವವಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಜನ ನಾಯಕರಿದ್ದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು ತಾವು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಪರ್ಯವಸಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಚುನಾಯಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಆಗ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಯಾಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪೈಪೋಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇಡಿಯ ಭರತಖಂಡದ ನಾಯಕರಾಗಿ ಹೋಗಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾಯಕರಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಜನರು ಇವರು ಏನಾಗುತ್ತಾರೋ ಏನೋ, ನೆಹರೂ ಅವರ ನಂತರ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಎಂದು ಹೇಳುವವರೆಗೆ ಇವರು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ವಾಪಸ್ಸು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದರು. ಇಲ್ಲಿ ಕಸರತ್ತು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತಿದೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನತೆ ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ; ಅರಿವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಹೊರತು ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಆಗುತ್ತೇನೆಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಯಾರು ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ? ನಾನು ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಘನತೆ, ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು; ಭಾರತದ ನಾಯಕರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ನೆಹರೂ ಅವರು ಹೇಳಿದುದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂತು. 'ನನಗೆ ಬೇಜಾರಾಗಿದೆ, ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ನಾಯಕರನ್ನು ತರಲು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸತಕ್ಕವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿಲ್ಲ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 1957ರ ಚುನಾವಣೆಯಾದಮೇಲೆ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಧುರೀಣರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರು ಕೂಡ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಬರೆಯಲು ನಾವು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ನಾವು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ದೂಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ದೂಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕಯೋಜನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ತಪ್ಪಿನ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪೂ ಇದೆ.........

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಸೇರಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಯೋಜನೆಯ 'ಕೋರ್'ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಆ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಜಮೀನಿವೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಮೇಲೆ ಕೂಡ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಆಡಳಿತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವವರ ಅಡಿಕೆ ತೋಟಗಳು ಅನೇಕ ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತವೆ, ಈ ಯೋಜನೆ ಆದರೆ.........

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅವರೂ ನಿಮ್ಮವರೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮವರೇ! ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆ ಉದ್ದೇಶ ಬರಿಯ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದೇ ಬೇರೆ, ನಡೆಯುವುದೇ ಬೇರೆ ನಾನು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಮಹಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಈಗ ಯಾರು ಬಂದರೂ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬರುವವನು ಬಲವಾಗಿದ್ದರೆ, ಮುಂದೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದೆ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ, ಬರಲಿ ಎಂದು ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಮಹಾರಾಜ

ರುಗಳೂ ಈಗ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯನ್ನು ತುಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೋ, ಯಾರು ಮಹಾತ್ಮನನ್ನು ಗುಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆಸಿದರೋ ಅಂಥವರಿಗೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರು ಈ ಹೊತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಲಾಭವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಅಂಥವರೇ ಆಡಳಿತಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ರಾಜರೂ ರಾಣಿಯರೂ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ .....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—Vested interests ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳು ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುತ್ತವೆಂದು ಈ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಈಗಾಗಲೇ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಜನ, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಎಂದು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಊರುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಯೋಜನೆಮಾಡಿಸೋಣವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಇದೆ...... .....

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—You are giving us credit. We have been able to withstand all pressures and we are pushing through the acquisition.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ 85 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ರುಜು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏಕೆ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು! ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದು ಏಕೆ ಎರಡು ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯ ಕಾಲವನ್ನುಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು!

(*Interruption*)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಹಾಗೆ ಹೇಳಬಾರದು, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇನ್ನೇನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. Let him have his say ಎಂದು ಅರ್ಥ; ಮೈಸೂರು ಕನ್ನಡವೇ ವೇದವಾಕ್ಯವಲ್ಲ, ಉತ್ತರದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೂ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ:—ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಛೇರ್ಮನ್ನರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಐದು ಜನ ಉಪಸಚಿವರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ವರ್ತಮಾನವಿದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಪಡೆಯಲು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಶ್ರೀ ಮೊರಾರ್ಜಿ ದೇಶಾಯಿಯವರು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಆ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 181 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ 266 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಹಮದಾಬಾದ್ ಮುಂತಾದ ನಗರಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿರುವಷ್ಟು ಹಣ ನಮಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಗಗಳೇನು ಬಂದಿವೆ ಅವಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಲ್ಲ. ಅಹಮದಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಧಾರವಾಡ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಗದಗ್ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಅಹಮದಾಬಾದ್ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಲು ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ತರುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಹಾರಿಗೆ 104 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ, ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 194 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಮೊದಲನೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 181 ಕೋಟಿ, ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 266 ಕೋಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮದರಾಸಿಗೆ ಮೊದನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 97 ಕೋಟಿ, ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 173 ಕೋಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ನಮಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಸೇರಿ 80 ಕೋಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಕೇರಳಕ್ಕೆ 72 ಕೋಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್. ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ನಮಗೆ ಕಡಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಿಗೆ ಹೋರಾಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಕಾರಣ. ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತನಾಡದೆ ಬಂದು ನಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಬೇಡಿ. ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರದವರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಟಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜನರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇರುವ ಹುದ್ದೆ ಬಿಡುವುದು ಲೇಸು.

ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಪೋರ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕಲ್ಕತ್ತ, ಮದ್ರಾಸುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಹಾಯ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಡೆದಾಡಲು ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಶಕ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆ, ದೊಡ್ಡ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಾಗುತ್ತೇನೆ, ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಇರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ನನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಧವಳ ಕೀರ್ತಿಯಾಗಿ ಹರಿಯಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಯಿಂದೇನೂ ಅಲ್ಲ.

4 P.M.

ಕೆಲವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಕಂಡೆನ್ಸ್ ಆಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ಕಂಪೆನ್ಸ್ ಆಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆನು. ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೂ ಆಸ್ಥೆ ಇದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಪೂರೈಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲದ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಿಲ್ಲ. ಭದ್ರಾವತಿಯ ಸ್ಟೇನ್‌ಲೆಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಮತ್ತು ಕಚ್ಚಾಫಿಲ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ನಮ್ಮ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ, ತಾಕತ್ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರೈಪೋಟಿ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಮಗೇನೂ ಅಧಿಕಾರದ ಆಶೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಕಿತ್ತಾಟದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).-ಸ್ವಾಮಿ, ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಶರೀರದ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗವು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವವಾದ್ದಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಧಾನವಾದುದು ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ದಯ ಮನೋಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ ಸಂಗತಿ. ಈ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ಹಣ ಕೊಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಪರಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಗದ ಜನರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ರಷ್ಯಾ ದೇಶವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇರುವಾಗ ನಮಗೆ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ತೊಂದರೆಯಿದೆ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ನಂಬತಕ್ಕ ಮಾತಲ್ಲ. ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳದಾರದಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಡೀ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೇ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ನಿರ್ಮಾಪಕನು ಆಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ನಾವು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಂಜಿನಿಯರುಗಳು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಭಾರತ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಇಂಥ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಯಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಪ್ರಗತಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯ ಫಸ್ಟ್ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೇನೂ ತಿನಸ್ಕಾರ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ತರದ ಲೋಹಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಫೆರೋ ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು. ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು.

ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಕಪಿಲೆ ಭಾವಿಗಳು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತರೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆದು, ಅಶ್ವಶಕ್ತಿಯನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಒನವಣ್ಣನಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ-ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರದವರು ಯಾವ ವಸ್ತು ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥಕಡೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೇ ವಿನಾ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ವಥಾ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಅವರನ್ನು ನಾನು ದೂಷಣೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಒಕ್ಕೊರಳಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ವಿಷಾದದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉಪಕಾರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಜನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಹಣ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಕೂಡ ಇದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತೇವೆ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನಿಜ. ಅದೂ ಆದೀತು. ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲಾಧಾರವಾದ ಜಲಧಾರೆಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯನ ಎರಡು ತೋಳು ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದದು 100 ತೋಳು ಶಕ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಈ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮುಖಂಡರಿಗೆ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಇದೆಯೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಒಂದುಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆ ಎಂದು. ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಸಮಾ

ಜಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹದಕ್ಕೆ ಹಣ ವಿನಿಯೋಗ
ವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ
ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನೇ ಆದರೂ
ಕೂಡ ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಹಾನು
ಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಆಗತ್ಯ ಎಂದು
ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ
ಪ್ರಾರಂಭವಾದಮೇಲೆ ಇಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ
ಇಡೀ ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಕೂಡ
ಬೇಕಾದ ನಿರ್ಣಯ. ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದದ್ದು
ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಬಾರಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.
ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ
ಕೆರಳಿಸಿದೆ. ಇದು ಆಗುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎನ್ನತಕ್ಕ
ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಈ
ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ. ಇದನ್ನು ತಂದಂಥ ಶ್ರೀ ಹನು
ಮಂತಯ್ಯನವರು ಅಭಿನಂದನೀಯರು ಎಂದು ನನ್ನ
ಭಾವನೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಒಂದು
ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಇಡುತ್ತಾ
ಇದ್ದೇವೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಪರ್ಯಾ
ಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರ
ಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಗೆ ನಿಜ
ವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರಾಗಬೇಕಾ
ಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಯೋಜನೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು
ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ನಿಗದಿ
ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಬೇರೆ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದರಲ್ಲಿ
ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗದ ಹಣವನ್ನು ಖೋತಾಮಾಡಿದರೂ ಚಿಂತೆ
ಯಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅವರು
ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಡ್ಡ ಬರಬಾರದು. ಇದರಿಂದ
ಬರೀ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನ
ಅಶೋತ್ತರಗಳೇನಿವೆ.—ನಾವು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದ
ರಿಂದ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದೀತು, ಅವರು ಬಹಳ
ದಿವಸ ದಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಂಥ ವಿದ್ಯು
ಚ್ಛಕ್ತಿ ನಮಗೂ ಬಂದೀತು, ಅವರಲ್ಲಿ ಆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ.
ನಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಯಾರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು
ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಜಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಮಾಡಿಯಾರು,
ಮನುಷ್ಯನ ಆರ್ಥಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಯಾರು,
ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಆ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಾರು ಎಂದು ಏನು ಒಂದು
ಆಶೋತ್ತರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ—ಅವರ ಆ ಆಶೆ
ನಿರಾಶೆಯಾಗಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಕೂಡ ಭಾರತ
ಸರ್ಕಾರದವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.
ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.
ಆದರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಆದ್ಯ, ಮುಖ್ಯ ಮಹತ್ವ
ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಫರೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು
ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ
ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಥಮ
ವಾಕ್ಯ, ಪ್ರಥಮ ಯೋಜನೆ ಶರಾವತಿಯೇ ಆಗಿರ
ಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ
ದರೆ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡದ್ದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾ
ದಂಥ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿ
ನವರು ಕೇಳಿರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಏಳು ಕೋಟಿ
ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಪ್ರಥಮ ಮತ್ತು ಎರ
ಡನೇ ಹಂತವನ್ನು ಸೇರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ
ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ
ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ತಿಳಿದು
ಬಂದಿದೆ. 178 ಸಾವಿರ ಕಿಲೋವಾಟ್ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು
ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣ ನಾವು
ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಾರಂಭ
ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಯಂತ್ರ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು
ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ದಿವಸ ಅವರು
ಪ್ರಯತ್ನಪಾಡಲಿ. ಈ ಠರಾವು ನೆಹಲಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ
ಕೂಡಲೇ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಹಣವನ್ನು
ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಮೆಷಿನರಿಯನ್ನು
ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗು
ತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಆವಸರವಾಗಿ ಅವರ ತಲೆ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಈ ಕೂಡಲೇ here and now
ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಅಗ
ತ್ಯವಾದ ದೇಶದ ಜೀವನಾಡಿ. ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದ
ರಿಂದ ಮೈಸೂರಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ
ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ, ಪ್ರಥಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜ
ನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ,
ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟರು.
ಅದರ ಫಲ ಏನಾಯಿತು? ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಆಗಲಿಲ್ಲ..
ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ಕೂಡ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿದರು. ಇಲ್ಲಿ
ನಾವು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ
ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇದರ ಅಗತ್ಯ ಬಹಳವಾಗಿದೆ, ಬರೀ
ಶರಾವತಿ ಕಣಿವೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ
ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರ್ವೇ
ನಂಬರು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾವಿಗೂ ಕೂಡ ಹೋಗು
ತ್ತದೆ, ಭೂಮಿಯ ತಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಪಾತಾಳಗಂಗೆ
ಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರುವಶಕ್ತಿ ಈ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ.
ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ.
ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚಳ್ಳಕೆರೆ, ಮೊಳಕಾಲ್ಮುರು ಈ
ಎರಡು ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು
ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜ
ನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶ್ರೀ ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಅವರು ಒಂದು
ಸಾರಿ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬಾವಿಗಳನ್ನು, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ
ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ತಕ್ಷಣ 50 ಲಕ್ಷ
ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ವಸ್ತುವಿನಿಮ
ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು
ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ
ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ
ಎಂದರೆ ಅದರ ನಾಲಾಶಕ್ತಿ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದ
ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಎಂದರೆ ಅದರ ಬಾವಿಶಕ್ತಿ. ಮೈಸೂರು
ದೇಶದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಎಂದರೆ ಅದರ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ
ಅನುಕೂಲ್ಯ ಹೀಗೆ ಇದ್ದು, ಇದುವರೆಗೂ ನಾವು
ಮಾದರೀ ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿದ್ದುದು ಯಾತರಿಂದ ಎಂದರೆ ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿ
ದಂಥ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂಥ ಈ
ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ತಯಾರಿಕೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ
ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಉಳಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವೇ
ಅಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ
ಭಾರತಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು
ಮುಂದು ನೋಡದೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ
ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿಯ ಕೂಗು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಇದು ಸಿಕ್ಕದಿ
ದ್ದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ದುರ್ಭಾವನೆ ಬೆಳೆ
ದೀತು, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ ಈಗಾಗಲೇ
ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಜನರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ
ಎಂಬ ಕೂಗು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ
ಸಾಮೀಪ್ಯ, ಸಾರೂಪ್ಯ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರ
ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದರೂ ಅವರು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು
ನಾವು ಕೂಗಿದ ಕೂಗಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಕೇಳು
ತ್ತದೆ ಎಂದು ಜನ ಆಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ
ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಅವ
ಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾಳೆದಿವಸ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್)

ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆದು ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ಏನಾದರೂ ವಿರಸ ಬೆಳೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದುರದೃಷ್ಟ ಇನ್ನೇನೂ ಆಗಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಈ ಯೋಜನಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಖಾಂತರ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಇದು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಜೀವನಾಡಿ, ದೇಹದ ಪ್ರತಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಹರಿಯುವ ರಕ್ತನಾಳ, ಈ ರಕ್ತನಾಳವನ್ನು ಕೊಯ್ದುಹಾಕಬೇಡಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಈ ದೇಹ ಬೆಳೆಯುವುದು, ಮೈಸೂರಿನ ಹೆಸರು ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ, ಒಂದು ಮುಕ್ಕಾಲು ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಆಗತಕ್ಕ ಸ್ಥಳ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಅರ್ಧಭಾಗದ ಜನರು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ಹಾಗೆ ಅತಿವೃಷ್ಟಿ, ಅನಾವೃಷ್ಟಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಸಮತೂಕದ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಬರತಕ್ಕ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸೋಣ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಇನ್‌ಕಂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇರುವಾಗ, ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಮೇಲುಗಡೆ ಇರುವವರ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ಕೆಳಗಡೆ ಇರತಕ್ಕವರ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಘೋಷಣೆ ಏನು ? ಇಂಥಾ ಒಂದು ದೇಶವನ್ನೇ ಉದ್ಧಾರಮಾಡತಕ್ಕ ಯೋಜನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡತಕ್ಕ ಭಾವನೆ ಏನು ? ಇದು ಸಲ್ಲದು. ಆಂಧ್ರದವರು ಗಲಾಟೆಮಾಡಿ, ಕೂಗೆಬ್ಬಿಸಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ 'ನೀವು ಭೈರವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಇನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ' ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಾಮರಾಜನಾಡಾರವರು "ಅಪ್ಪಡಿ, ಇಪ್ಪಡಿ, ಕುಡುಕ್'ರಿಯೋ, ಇಲ್ಲೆಯೋ" ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹಾಗೆಲ್ಲ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪರದೇಶದ ಹಣದ ವಿನಿಮಯ ಅಡ್ಡಿ ಬರಬಾರದು, ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ಅಡ್ಡಿ ಬರಬಾರದು, ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುರ್ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಏನು ಸಹಾಯವೂ ಆಗಲಾರದು ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಪರದೇಶಗಳಿಂದ, ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಜನರು ಬಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಮೊದಲು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೀರಿ. ಆ ಜನರೆಲ್ಲ ಅಗಾಧ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಯೋಜನೆಗೆ ಏಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ ? ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಮಲತಾಯಿಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಕೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಹಡೆದ ತಾಯಿ ಭಾರತಾಂಬೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಮಲತಾಯಿಯೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಡಚಣೆಯೂ ಅಡ್ಡಿ ಬರಬಾರದು. ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿರಿ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ನಮಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹಣದ ತೊಂದರೆ ತಕ್ಷಣ ಏನು ಬರುತ್ತದೆ? ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಕಟ್ಟೆಕಟ್ಟುವುದು, ಜಲಾಶಯದ ಏರ್ಪಾಡು ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಪರದೇಶದ ಹಣದ ವಿನಿಮಯದ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ತೊಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಾವು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ರಷ್ಯ ದೇಶ ರೂಪಾಯಿ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿದರೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಕೂಡಲೇ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಅಕೌಂಟನ್ನು ಓಪನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ತಮ್ಮ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ, ರೂಪಾಯಿ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಈ ಹಣವನ್ನು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ deferred payments ಮೂಲಕ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ, ನಮಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಿ, ನಾವು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಐದು-ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅನುಪಯೋಗವಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಟಾಯಿಸಿ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಹಣ ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಈ ದಿನ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗದ ಹಣ ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥದನ್ನೆಲ್ಲ ಉಳಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆ ಕೈಗೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದುಸಾರಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೊದಲು ಮಾಡಿದಂತೆ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಡಿ, ದಯವಿಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಿ, ಎಂದು ಕೇಳುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಮುಂದೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜನರ ಒಂದು ನಿಯೋಗದವರು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಮುಂದೆಹೋಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ತೃತೀಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ information ಕೂಡ ಇದುವರೆಗೂ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಏನೋ ಒಂದು ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗು

ತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ figures ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು........

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—It is unfortunate that I am unable to catch the eye of Speaker.

Sri J. VENKATAPPA (Sidlaghatta).—How long we will sit today, Sir?

Mr. SPEAKER.—We will be sitting up to 7 o'clock.

Sri K. PUTTASWAMY.—I am sorry I did not catch the eye of the Speaker. I wanted to tell the Speaker that there is an important Select Committee Meeting at 6 P.M. and I am anxious to hear the reply of the mover and the Minister. My humble submission is that we should not be deprived of the opportunity.

Mr. SPEAKER.—We will try to adjust.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಬಾಯಿಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತಮಾತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಇಲ್ಲಿಂದ ದೆಹಲಿಯವರೆಗೂ ಎಲ್ಲ ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮವರಿಗೆ, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಸುಮಾರು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ತಾಳಿ, ಜನತೆಯನ್ನು ಇವೊತ್ತು ಅನ್ನಕ್ಷಾಮ, ವಿದ್ಯುತ್‌ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಈಡು ಮಾಡಿ, ಸಂಕಟಬಂದಾಗ ವೆಂಕಟರಮಣ ಎಂಬಂತೆ ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೋರಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ವ್ಯಥೆಯಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಸಂಕಟಪಡುವ ಬದಲು ಹಿಂದೆಯೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರ ಬೇಕು ಎಂದು ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಮಾಡದೆ ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ವೇದಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I should like to make it clear that this is not a Government Resolution. An Hon'ble Member of this House has brought the resolution and Government cannot prevent it.

4-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಣಯವೆಂದರೆ, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಆಡಳಿತ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಈ ರೀತಿಮಾಡಿ ಇಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ಪೂರೈಕೆಯಾದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಮಂಡಲಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಪಂಪುಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು, ತಾವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಪಂಪುಗಳು, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಮಗೆ ಮುಂದೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ಅಭಾವವಿರುವುದರಿಂದ, ಎರಡು ಪಂಪುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೆರಡಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಕೊರತೆಗೆ ಕಾರಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರೂ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಹೋಗುವವರೂ ತಾವು ಯಾರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ತಮಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು, ತಾವು ಯಾರ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಬಹುದೆಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಥವ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಮನೋಭಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ವಿಧಾನಸಭೆಗೆ ಉಮೇದುವಾರರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಬಹುದೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ನಿಲ್ಲುವವರಿಗೆ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥವರು ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾದರೆ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಬರೆಯುವಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೇ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವವರು ಕೆಲವರು ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಜನರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇವರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಏಕೆ ನಿಷ್ಠುರ ಮಾಡಬೇಕು? ನನ್ನ ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ......

Sri K. L. NARASIMHIAH (Hebbur).—Is it relevant to the subject, Sir?

Sri K. P. REVANNA SIDDAPPA.—I will not yield. ಇವರು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯ ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೆರಡು ಕಡೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲಿ. ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬರೆಯಲಿ. ತಿಂಗಳಿಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಬೋರ್ಡಿನ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಈಗ ಇದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದುದು ವಿಷಾದಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಂ.ಪಿ.ಸಿ.ಸಿ., ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಮಿಟಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು

(SRI K. P. REVANNA SIDDAPPA)

ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದರು, ನಮ್ಮವರು ಬಂದರೇ, ಎನ್ನುವ ಕಡೆಗೇ ಇವರ ಗಮನ, ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾರಾದರೂ ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಬೇಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.........

Sri K. L. NARASIMHIAH.—Is he relevant, Sir? ಅವರು ಈ ನಿರ್ಣಯದಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿರ್ಣಯದಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅವರ ಶಿಥಿಲತೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಅವರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri R. M. PATIL (Navalgund).—Mr. Speaker, it is really a great pleasure to join with the unanimous voice of the House in commending this resolution which is very vital to the State. In an era of industrialisation it is really a matter of great anxiety if we do not have sufficient power. If we have power, industries will develop; if we have power then only agriculture production will increase. Having this in view at the time the Second Five-Year Plan was designed, the author of the Plan included in the State Plan this scheme. However, this was brushed aside and ultimately included not in the core of the Plan but near the the core of the Plan. I am joining my friends who have spoken with sentiments. I have no doubts, no apprehensions and no difficulties to see that this Plan is included in the core. When it is established that this is near about the core, it requires a little push so as to see it is included. It is with this end in view that this special resolution has been sponsored by the original author of the Second Five-Year Plan. The author of this resolution, while he was in Government—so far I can read his intention—had no doubt that this part of our country has got immeasurable resources not only mines of various materials like manganese, iron ore, clay, etc., but also the rich forests. If we look at the topography of this Sharavthi Project, it is really a great gift to the nation. It is situated on the Western Ghats which are at a distance of not more than 40 miles from the coastline. It is also situated near the plains. Therefore, this source of electricity will not only be useful to the coastline but also to the plains for lift irrigation and various industrial purposes. Some of the speaker have asked, what is the propriety of this special resolution? The Government is there, the Government is run on party lines, one of the members of the same party has sponsored this resolution and so what is the propriety of it? It is only complementary and supplementary to the demand of the Government and nothing else. Therefore, we should not probe into the mind of the author of this resolution and we should not be prepared to entertain any doubt as regards the *bona fides* of the Government in this matter. They have realised and under stood the need for it and they are at it since the last four years. Therefore, we need not entertain any doubt as to the sincerity of Government in this matter. Nor need we entertain any doubt as to the sincerity of the sponsor of this resolution or of the Opposition party. Now, the question is whether it is possible for us to get the necessary aid for this project from the Planning Commission and from the Central Government. Looking to the suggestions made by Hon'ble Members, I see no difficulty in this behalf. One of my elder members of this House said that there were foreign agencies which were out to help us. Another Hon'ble Member also said that there were so many banks which were out to help us. Another Opposition member convincingly pointed out that the electricity that would be available from this project would be the cheapest in the country. When we invest money in a project, as business men we have to think whether there will be adequate return on it. The decision that economists have come to is that if is the best project that can be placed before any authority without any hesitation. We need not at all be afraid that our demand is a just demand. We need not worry that we have no leaders to con-

vince the Centre about the urgency of this project. That is not a correct stand. If we have difficulties—and we do have them—we need not express before everybody that we have got so many difficulties. From that point of view, I would appeal to the members who have expressed their sentiments not to express them only with the object that the project should be executed.

With these few words, I commend this resolution with all my heart.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೆ ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ, ಮಾಜಿ ಸಚಿವರಾದ ಹಿಂದೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರೇ ನಿರ್ಣಯ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸುಮಾರು 80 ಜನ ಸಹಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜನ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಈಗಾಗಲೆ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರೂ ಸಹ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಇಂದಿನ ದಿವಸ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನಾವು ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿಹೋಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕೆಲವು ನಾಯಕರು. ನಾನು ಇಂದಿನ ದಿವಸ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಹೋರಾಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ 1947ರಿಂದ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಗಗಳಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ತರಹ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಗೆದಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವರು ಇಂದಿನ ದಿವಸ ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಜೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಾದರಿ ಸಂಸ್ಥಾನವೆಂದು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದು ಕೆಲವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಜನರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರ ವಿಷಯವನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ದಿವಸ ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿಯಿಂದ ನಮಗಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನಾವು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ತಲೆಬಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮಾದರೀಸಂಸ್ಥಾನದ ಜನರನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸದೇ ಇದ್ದು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸದೇ ಇದ್ದು ಇಂದಿನ ದಿವಸ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದಕ್ಷಿಣ ಜೋನ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕರು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಜೋನ್‌ಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಜೋನ್‌ಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಅಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಜೋನ್‌ಗೆ ಮೊದಲನೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಕಾಲು ಭಾಗ ಸಹ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಉತ್ತರ ಜೋನ್‌ಗೆ ಸುಮಾರು ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ತಕ್ಷಣ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಮತ್ತು ಸೆಕ್ರೆಟೆರಿಯೇಟ್ ಕೈವಾಡವಿದೆ. ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ತರಬೇಕು. ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಇತ್ತಕಡೆ ಎಳೆಯಬೇಕು, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳ ಸದಸ್ಯರು, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಡುವುದಾದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಲಿ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಾವೂ ಸಹ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದು ಈ ವಿಧಾನಸಭೆ ಪುನಃ ರಚಿತವಾಗಲಿ. ಬೇಕಾದರೆ ಗವರ್ನರರ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ ಮಾದರೀ ಸಂಸ್ಥಾನವಾಗಲಿ. ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು. ಯಾವ ಯಾವ ಯೋಜನೆಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿವರವಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ರಿಜಲ್ಯೂಷನ್ ಕಳಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು. ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಅವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ತೊಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆಯೇ? ಬೇರೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇಂಥ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಾದವನ್ನು ನಮಗೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣವನ್ನು ಅವರು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಸಣ್ಣ ನೆಪ ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯ ಪಾಸುಮಾಡುವುದರಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗಬಾರದು. ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಡಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವರೆಂದೂ, ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 1961ರ ವೇಳೆಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ, ಈ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ)

ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಡಿ.ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್ (ಭದ್ರಾವತಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಖಾಸಗೀ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಇಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಆಗಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 80ರಷ್ಟು ಜನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ. ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಸಹ ಇವೆ. ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಆ ದೇಶಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದುದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲೇ ಬೇಕು, ಎಂದರೆ ಆಗ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮರಾಜ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ resources ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇಲ್ಲ. ಕಚ್ಚಾಮಾಲು, ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಸಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಪೂರೈಕೆಯು ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಅಡಕೆ ತೋಟಗಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಹಗಲು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

5 P.M.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ಕಾರ್ಯತಃ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ರೈತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಯಾವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಅಪ್‌ಸೆಟ್ ಆಗುತ್ತವೆ. ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಾಹಿತಿಗಳು 'ಉದಯವಾಗಲಿ ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡ ನಾಡು' ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಲತಾಯಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡದೇ ಇದೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಭಾವನೆಮಾಡಿ 'ಉದಯವಾಗಲಿ ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡನಾಡು' ಎನ್ನುವುದನ್ನು 'ಉದಯವಾಯಿತು ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡ ನಾಡು' ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡನಾಡು ಉದಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉದಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ದೀಪದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೆಳಕಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ 'ಉದಯವಾಯಿತು ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡನಾಡು' ಎಂದು ಹಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಏನೊಂದು ಉದ್ದೇಶ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದರೂ ಅವರ ಟೀಕೆ, ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರ ಸ್ವಭಾವ. ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಏನು ತಪ್ಪಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಎಳೆಯುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಕರ್ತವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—Point of order, Sir. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸ್ವಭಾವ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ!

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದರಲ್ಲಿ "point of order" ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ. ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಇದು ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ಯೋಜನೆ. ಮಲೆನಾಡಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಇದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ವಿದೇಶ ವಿನಿಮಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರುವ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸಿ, ಒಂದು ಕಮೀಷನ್ ನೇಮಕಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಮುಖ್ಯ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರ ಸದಸ್ಯರ ಒಂದು ನಿಯೋಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್ ಅವರ ಮುಂದೆ ಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರನ್ನು ಜಪಾನಿನ ಹಾಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶ, ಇದು ಹಿಂದೆ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಏನು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿತ್ತೋ

ಅದನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲರೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಅಗತ್ಯ, ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapur).—Sir, I wish to lend my humble support to this Resolution, but with a very heavy heart. On all hands, it has been admitted that it is one of the most economical, that it is one of the most urgent, and the most necessary Plan for the State. Not only that, the Planning Commission had given its fullest support in the initial stages. But it has neglected it in the Second Five-Year Plan. We find now that there is a snag that in the Planning Commission or in the Second Five-Year Plan, some circles have been created, the smallest circle, what is called the core, and circles around it, and circles have been formed around the core. We are told officially that this has become a non-core Plan and it has receded outside the core, and that several Governments adjacent to the State—for example Madras, Andhra and Bombay in particular—have gone ahead of us. It has been suggested or insinuated that certain influences were at work, that the persons in authority in the neighbouring three States I have mentioned are able to get whatever they want, that we have got very thin wires to pull, but that they have got thicker wires! Is it a crime to pull wires in the interests of their own States and get things done? Are we sobbing here or are we whimpering here and showing our weakness that our cries are not heard and that we are not able to pull wires and that even if we go to Delhi, the powers that be do not hear us, and that they do not heed us? Knowing full well that we have got a very good case . . . .

(*Interruption*)

A good lawyer is said to be a tactful lawyer and a cheeky lawyer; two of the most important factors which make for a good lawyer is tact and cheek. We seem to have lost both of them. Now we should not be jealous of the neighbouring States of Madras, Andhra and Bombay.

Just a few mements ago an Hon'lbe friend showed me our achievements in the First Five-Year Plan. But what was our achievement in the First Five-Year Plan? It was miserable. What is our achievement in the two years of the Second Five-Year Plan? It is totally quite shameful and miserable. Who are responsible for this? It is now the second year of the Second Five-Year Plan. We come before this House and cry and whimper and weep and say that we want the support of all the Hon'ble Members so as to state our case before the Planning Commission and the Government of India. Now I have got a feeling that we may be staging a bit of a drama here. I expect to hear from the Hon'ble Minister for P.W.D., why Government is hopeful of achieving this objective, how Government knows that the Centre is going to help us. Of course they want to show that they have got an achievement to their credit that they fought for this to be included in the core of the Plan though the Government of India and the Planning Commission were not willing, but that they wrested it from them., Is it a bit of drama we are witnessing? My own impression is that no sane Government, no sane Planning Commission in the face of this very cogent argument will refuse to help in us achieving this Plan, Sir. I was astonished to hear from the lips of the Hon'ble Minister for Public Works that we ought not to tread on the central corns, not offend people at Delhi. Yesterday some friends said some bitter things about the Centre and of the powers that are in Delhi. It was said Sir, by some that we should go with a begging bowl to the Centre and if we go meekly and not hurt anybody, we will be able to get our objective.

Sri P. G. SIDHANTI (Muddebihal).—You are a tactful lawyer!

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Do you remember, Sir, how the Assam Government got the oil refinery very recently? Do you remember that the Centre refused to give oil refinery to Assam and do you know that they have

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

got it now? By what methods? Some Hon'ble Member here proposed that we should even offer Satyagraha if necessary. We will offer Satyagraha. They did it in Assam, and they got it. Do you know how the Central Government closed their eyes to the Andhra sentiment for a separate province. They said there can be no linguistic division. But POTTI SRIRAMULU offered his life. There was chaos in Andhra and immediately everything crumbled down. I am not going to suggest that we must also follow the same methods. But I do say that you should not go there with a begging bowl. Do not go there meekly. It is humiliating. Please do not humiliate the State and its people. If we understand the attitude of the Centre correctly only such of the States as have kicked them, have got what they wanted. If you go to the Centre and say "we are poor people; you give us Sharavathi valley project" they may refuse. Madras has gone ahead; Bombay has gone ahead; Andhra has gone ahead. They will say 'you are worthless people; you are not able to spend money that is given under the First Five-Year Plan. and the Second Five-Year Plan. You are ignoramuses.' Sir, I am not going to say that you should abuse personages at Delhi. But to say that we ought not to offend the Centre and that whatever the Central Government does is sacrosanct, is something that does not appeal to me at all. I personally feel that I am voicing the feelings of the Opposition in this House, we should not meekly submit in this affair. Because there is no gainsaying the fact that this project is a very vital project. It is abosultely necessary for the State. So far as the Second Five-Year Plan is concerned, it is very necessary that this vital plan should be included in it. It is absolutely necessary. I am quite sure and hopeful Sir, that the Centre and the Planning Commission will not refuse your request, if only you put before them proper arguments.

Now, I have got one request to make to you. Not only should you say that you have the support of the whole House, but I suggest, Sir, that the whole proceedings of this House for the last two days, yesterday and today, may be forwarded to the Centre. Let them read what the Hon'ble Members of this House have stated about the actions of the Centre.

It has been quite clear from the speeches of the Hon'ble Members on the other side that the destinies of the State and the future of the State are in the hands of small men. It has been said that at the present juncture, the State is not in the hands of proper men. It is the misfortune of the State that small men govern and bigger men remain outside. All the actions of this Government and the words that we have heard in this House for the last two days have made it clear, as clear as day light, that the persons who rule us, who govern us or the persons in whose hands the destiny of the State is, are unable, are incapable and they are small men.

SRI N. RACHIAH (Minister for Excise and Social Welfare).—What is the meaning of 'small men'?

SRI V. SRINIVAS SHETTY.—Not big. It is the misfortune of the State. It ought not to have been so. It is the misfortune of the State that a scheme such as this which had been included in the Second Plan could not go through and these gentlemen, these persons who are in power were unable to make the Centre, to make the Planning Commission, see the light and agree to give whatever help was necessary in this direction. We are having at the head of the Government, a set of frustrated men. I am really sorry that you are unable to make yourself felt at the Centre and in the Planning Commission. Don't be jealous that certain persons of Madras and Andhra are at the head of Planning Commission or in seats of power in the Centre. Why don't we also have some of our own men in the Central Government and in the Planning Commission?

MR. SPEAKER.—Please be as brief as possible.

AN HON'BLE MEMBER.—We have our M.Ps. there.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Yes, Sir. In spite of your M.P. and all our Ministers, you are unable to make yourself felt.

Sir, even now I am quite hopeful that no government except an insane Government or no Planning Commission except an insane Planning Commission will turn down our requests and I suppose that the people at Delhi will still give heed to our words.

One more suggestion, Sir. This Government is in the habit of seeing everything in the party spirit. This is one of the most important subjects which ought not to be viewed with party spirit. I suggest that a corporation be formed for this project. It is a very big scheme costing 50 crores. Corporations are formed for all schemes like Bhakra Nangal, the Damodar Valley scheme and I suggest that some such corporation be formed for this scheme also to expedite it and manage it well. We hear, Sir, the sorry tale of the work that is going on for the last 2 to 2½ years. Delay, corruption all these things are to be found there. To avoid all these criticisms, it is better that a corporation is formed to manage this scheme and I hope that at least now this Government will be able to achieve their objective....

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Does the Hon'ble Member know that many corporations formed by the Government of India have not come up to expectations you envisage here ?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I do feel that there are many failures. My only fear is that it will not be completed. That is the reason why I want a corporation to manage this. With these few words I lend my full support to this.

*Sri T. SIDDALINGAIYA (Dodballapur).—There seems to be no difference of opinion in regard to the subject under discussion. Everyone in this House is supporting this resolution probably with a little more veheamence than required. In the Plan the scheme has been included. The only thing is there seems to be some forgetfulness on the part of those who ought to execute it. As a reminder, I submit this resolution will be useful. None of us has expressed opinion against it. The Government as well as the Hon'ble Members need not have, in my opinion, imported so much of heat.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I thought there was light.

Sri T. SIDDALINGAIYA.—There is a lot of light.

We need not have fought over this question. The Government need not have put us to the trouble of discussing it. In this country there is a kind of feeling against the Central Government. All States are equally dissatisfied; they have some grouse or the other. The Centre is also at fault in having given room for this. Any amount of discussion will not help. We are all unanimous and in one voice we say that this resolution must be sent to the Centre. As our lawyer friend put it, even though a case is good, we must place it before a Judge in a proper manner. After all in the Centre there are our friends; they are patriotic and they have shown greater consideration towards Mysore. They have recognised that Mysore was the progressive State and it has been recognised as one of the best centres in the whole of India. Various Central Industries and Defence Industries have been started here. I say the Centre has got some great affection for Mysore State. We have only to make proper representation so that they might take up and complete the project. It is not enough if it is included; it must be implemented. It is not only in the interest of the State but in the interest of the whole nation. The Centre also will be safer if they consider that Mysore State is the hub if not the heart of whole of India. Just imagine the defence and heavy industries that have to be fed with this power. Mysore State has the reputation of having progressed because of power. The whole world is measuring our progress only by the extent of electricity that we have. That is the barometer for all scientific progress. The Planning Commission has recognised that. I believe that in our representation we stand to gain not only for the whole

(SRI T. SIDDALINGAIYA)

State but also for the whole country. The implementation of this project would be a good argument. To impress upon the Central Government and the Planning Commission I want to propose that one man commission sufficiently empowered, with a kind of plenipotentiary powers, must be deputed to the Centre. It is a misfortune because before integration we were progressing slowly and we had a kind of satisfaction. We were sure that we were on the path of progress and everybody had recognised it. After integration we were given to feel that we were part of the whole of India and we will be given more help and support for improvement of our industries. But, unfortunately it is not given. Therefore, as a part of the integral whole we have only to suggest to the Centre that Mysore has to be counted as one of the best parts of the entire nation and I am sure that this State will acquit itself very well in the progress of the whole country. The Centre also depends very much upon the progress that Mysore makes. Therefore, I submit that the power that is required for the development of industries has to be first looked into. In this, I think, there will be unanimity of opinion that a one man commission is sufficient.

If we select one man who can really produce some good effect, it is enough. It would be just like selecting a good lawyer—though there may be a number of juniors, the presentation of facts by a good lawyer will produce good effect. I request that this proposal may be considered by the House and a commission deputed so that this may be put into action.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—May I know how long we are sitting?

Mr. SPEAKER.—The programme is, I will give chance to a couple of of members and the mover of the resolution will reply. So far as the Minister's reply is concerned, he will speak tomorrow and the resolution will be put to vote tomorrow.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—So far as the mover is concerned, he will be able to make up is mind as to whether the resolution has to be put to vote or withdrawn in the light of the reply the Government gives. According to rules, the Government has two opportunities to reply. Therefore I submit the mover of the resolution will reply after the Government makes the statement.

Mr. SPEAKER.—Of course the Minister may speak twice but in order to curtail the time, it is better he makes one statement.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—It is only the Government's reply that will be able to shape the opinion of this House. Therefore, I suggest that the Minister may be allowed to reply.

Mr. SPEAKER.—I have no objection. I think the mover of the resolution will not take a long time to reply.

5-30 P.M.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಠರಾವಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಠರಾವಿನ ತಿರುಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ವಿಚಾರ ಪೂರಿತವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇಂಥ ಠರಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಬಹುಶಃ ಇಂಥ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು, ನಮ್ಮ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನು ಅಪಾದನೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಉದಾಸೀನತೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಶರಾವತಿ ಕಣಿವೆಯ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಲೋಪದೋಷವೇನಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹುಶಃ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು; ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೋರ್‌ನಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಪಿಕ್ ಆಫ್ ದಿ ಪ್ಲಾನ್‌ನಲ್ಲೋ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಈಸ್ಟರ್ನ್ ಕಂಟ್ರೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದೆ. 1898 ರಲ್ಲೇ

ಹೈಡ್ರೋ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ 1902ರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಿಸ್‌ಕೊಟ್ಟರು. 1904ರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಹೈಡ್ರೋ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಲೇಷನ್ ನಯಾಗರ ಫಾಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಆಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪನ್ನ ಎಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತೆಂದು ಚರಿತ್ರೆ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕೆ. ಜಿ. ಎಫ್.ಗೆ ಸುಮಾರು 86 ಮೈಲಿ ದೂರದಿಂದ ಹೈಟೆನ್ಷನ್ ಪವರ್ ಸರಬರಾಯಿಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಚೀಚೆಗೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ- ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡದಿರುವುದು. ಇನ್ನೊಂದು ಬಲವಾದ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಬಹುಶಃ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ಈ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ದೇಶದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಅವರ ಸುಖಸಂಪತ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಶ್ವಾಸನ ನೀಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರ ರಚಿಸಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಜನರ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅಪಾದನೆಯೆಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹುಶಃ ಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. 1942ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಆಹಾರವನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೇನು ಸಾಮಗ್ರಿ ಬೇಕು ಗೊಬ್ಬರ ವಗೈರೆ. ಅದರ ಪೈಕಿ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸದಸ್ಯರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಾಧನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸತ್ಯಮಂಗಲ—ಚಾಮರಾಜನಗರ ರೈಲ್ವೆ, ಹಾಸನ-ಮಂಗಳೂರು ರೈಲ್ವೆ, ಹೇಮಾವತಿನದಿಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕಾದ ಗೊರೂರು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್-ಈ ಯೋಜನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಲದು. ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದೆಯೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಚಾರ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡವರು, ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೇ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಮಗು ಅತ್ತ ಹೊರತು ಹಾಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಗಾದೆಯಿದೆ. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೋರಾಡಿ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು ಕೋರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ಫಲಪ್ರದವಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅನೇಕ ತಜ್ಞರು ಹಾಗೂ ಈ ದೇಶದ ಎಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಟ್ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯು ಬಹಳ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾದುದೂ, ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ ಆಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಆಖೈರು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ. 1950ರಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ರಚನೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದ ಆಗುಹೋಗು ಏನಿದೆ, ಈ ದೇಶದ ಭೌಗೋಳಿಕ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿಲ್ಲ, ಅವರಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶರಾವತಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಲಂಬಿಸಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಇದೊಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ವರ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅಂಬುತೀರ್ಥವೆಂಬ ಬೆಟ್ಟದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶರಾವತಿ ನದಿಯು ಹರಿದು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಜನತೆಯ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯು ದೇವರ ಒಂದು ವರ ಆಗಿದೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಇಂಥ ಸುಂದರವಾದ ವರವನ್ನು ಜನತೆಯ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯಿಂದ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಜನತೆಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೀಗೆ ಬಿಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ಶರಾವತಿಯ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸರಿಯಾದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಠರಾವನ್ನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಠರಾವಿಗೆ ಯಾರದೂ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ಠರಾವನ್ನು ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಯು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಸದಸ್ಯರೊಡನೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯಮಾಡಿ ಜಾಗ್ರತೆ ಈ ಕೆಲಸ ಆಗುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವು ಇಂದು 25 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಅಭಾವವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಗಲಾದರೂ ಎಚ್ಚತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಹಾಗೆಮಾಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಲೋಹಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಅದುರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ರಂಗದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕೆಲಸ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ಬೇಕು. ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸರಕಾರದವರು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ತಿಆದಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಿಲೋವ್ಯಾಟಿಗೆ 538 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾವರ್ ಜೆನರೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚು ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಲಭ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶರಾವತಿ ನಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಐದು ಸಾವಿರ ಕ್ಯೂಸೆಕ್ಸ್ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸೌಲಭ್ಯ ಎದೆ. ಆದಕಾರಣ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಫಲದಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. 'ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಒಲೆ ಉರಿಯಿತು, ಕೆಟ್ಟಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿಬಂದಿತು' ಎಂಬಹಾಗೆ ಜಡತ್ವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಡುವಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಪವರ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಈಗ ರಾಜ್ಯ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಎರಡು ಕೋಟಿ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆಹಾರ ಅಭಾವವನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯೋಮಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಈ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಅಭಾವದ ಮೂಲಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರಿಪೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿ ಹಂಚಿದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನತೆಗೆ ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಅದರ ಅಭಾವದಿಂದ ದಿನೇದಿನೇ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಔದಾಸೀನ್ಯವೇ ಕಾರಣ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಉದಾಸೀನ ಭಾವನೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆಹಾರ ಅಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಫುಡ್ ಡಿಬೇಟ್ ಆಗುವುದು ಇದೆ.

ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕಾಯಾ ವಾಚಾ ಮನಸಾ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೇ ವಿನಃ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಮಾಡಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂರಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಜನತೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೂಗು, ಜನತೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಜಿಗುಪ್ಸೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು, ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಈ ರೀತಿ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಜಟಿಲವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿವೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಶರಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಿಫರೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಫಸ್ಟ್ ಪ್ರಯಾರಿಟಿ ಬೇಸಿಸ್‌ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಜತ್ತಿಯವರು ಡಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸದಸ್ಯರು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ಠರಾವಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾರ್ಯದ ತಿರುಳು ಏನಿದೆ ಈ ತಿರುಳು ಸಹಿತ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಅಹವಾಲನ್ನು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಸದಸ್ಯರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ನಾವು ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಂಥಾ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು ಇವೆ, ಇಂಥ ಠರಾವನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—How can I prevent you from bringing in a resolution ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ವಿಳಂಬ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಅಷ್ಟೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಹೇಮಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗೂ ಶರಾವತೀ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗೂ ಏನೋ ಒಂದು ಗ್ರಹಚಾರ ಒದಗಿದೆ. ಅಂತೂ ಇದು ಫಲಕಾರಿಯಾದರೆ ನಮ್ಮ ಆಹಾರದ ಬೆಳೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ಠರಾವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri R. G. KAMAT (Ankola).—Sir, I rise to support the motion. Much has been said so far on the validity and the importance of this project. I wish to contribute something to this debate. I have personal knowledge of the importance of electrical power. There was a move for the development of Dandeli. After the introduction of power to Dandeli, a number of industries came into existence. No doubt other amenities are also required for the development of industries. No sooner power was supplied, a number of industries grew up, paper factory and a number of other industries. My native place is in Kanara and we get power for lighting only and not for industrial purposes. This sort of restricted supply of electric power is felt not only in my place but all over the State. Therefore inclusion of Sharavati project in the core of the Plan is an urgent necessity in the development of the State. I can go still further and say that it will be for the development of the nation, because Mysore is a part and parcel of our Indian nation. We are asking for the project to be included

not from the selfish motive or from the point of view of Mysore State only. It is in the interest of the nation that we are asking this to be included in the Plan, because it is the nation that is going to be benefited if this project goes through. A number of industries will come up in My.ore State and production will increase for the whole of the nation. I am supporting this resolution. This should be included as early as possible and executed as early as possible so that the nation may benefit. I have learnt that for want of electric power, people are not coming forward to put up factories. There are a large number of enterprising men. For example in Supa, the mine ownerhs are willing to put up a plant. People are prepared to establish an aluminium factory, a copper factory and etc. But all these are not coming forward, because electric power cannot be supplied. Sir, we are exporting iron which is rich in percentage of steel and we are sending these to foreign countries. We are doing so because, we cannot produce steel for want of electric power. See the large amount of money we are spending to get steel. We can produce the same in our country provided we have electricity. We do not want big plants for this. We can have small plants and increase the production of steel. Therefore in the interests of our country, we have to develop power. By starting these industries we can save foreign exchange. We can produce capital goods. But the only difficulty is power shortage. In the interests of the State and in the interests of the nation, the Central Government should give urgent consideration and make this project successful as early as possible. With these few words, I support the resolution.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್ (ಸಿಂದಗಿ).—ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಠರಾವಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮಾತನಾಡಿದಂಥ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ವಿಚಾರಸರಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಆತುರತೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು: ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಹಂಗೇರಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತರಿಸಲು ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕೂಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಅವಧಿಯಾದರೂ ಎಷ್ಟಿದೆ,—ಎರಡು-ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷ ಇದೆ. ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೂ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹಿತ ಇದನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

6 P.M.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಸರಣಿ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಾದ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರು ನಮಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಲತಾಯಿ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಯಾವುದೇ ರಾಜ್ಯ ಯಾವುದೇ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವಾಗಲೂ ತಯಾರಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂರವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಅವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಯೋಜನೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ ಸರ್ಕಾರ ಸದಾ ಸಿದ್ಧವಿದೆ. ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆ ಅವಶ್ಯವೆನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ವಿರೋಧಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದು ಅವಶ್ಯವೆನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನಿಗೂ ಈ ಯೋಜನೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹಿತ ಇನ್ನುಳಿದಿರುವ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಿದೆ. ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಠರಾವು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯ ತೀವ್ರ ಆಗಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆತುರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಬಹಳ ದಿವಸಗಳು ಮಲಗಿದ್ದು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಎಚ್ಚೆತ್ತಾಗ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುವಂತೆ, ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಯು ಈ ಠರಾವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಠರಾವಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡದೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಇವೊತ್ತು ಮಗನ ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್)

ಎಂದರೆ ಯಾವ ತಂದೆ ತಾನೇ ತನ್ನ ಮಗನ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ಠರಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರ ಅನುಮೋದನೆಯೂ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿರುವ ಮಾತು. ಆದರೆ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ ಸರ್ಕಾರ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೇ ಆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ ಸರ್ಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅದರಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಇಂಥ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri C. S. HULKOTI (Mundargi).—There is halfan-hour discussion, Sir.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It will be taken up tomorrow.

Dr. R. NAGAN GOWDA (Hospet).—Yesterday, the half-hour debate was taken at the close of the work of the day. Today, also the same thing can be done.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—We are continuing the same debate up to seven.

Sri K. PUTTASWAMY.—Certain Select Committees are meeting. Are we to be absent from the House or are we to be absent from the Committees? Personally, I am anxious to hear the reply of the Minister.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Minister will reply tomorrow. The idea is to continue the discussion on the resolution till seven.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Shall I take it that this half-hour debate will be taken up tomorrow ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Y e s.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ (ಮುಳಬಾಗಿಲು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹಾಗೂ ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಬಹಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಮುಂಚೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನವೆಷ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನಿಜವಾಗಿ ದೇಶದ ಯಾವ ಪ್ರಜೆಗೇ ಆಗಲೀ, ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯತಕ್ಕ ಮನೋಭಾವವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಅಂಥ ಮನೋಭಾವವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೋ ಏನೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒದಗಿಸಿದಂಥ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಚರ್ಚೆ ಆಧಾರ ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಏನಾದರೂ ಲೋಪಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಆ ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಅಂಥ ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದಂಥ ನಿರ್ಣಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಇದೇ ಮೊದಲು. ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಇದೇ ಕೊನೆಯದಾಗದಿರಲಿ, ಸದಾಕಾಲ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಐಕಮತ್ಯವಿರಲಿ ; ಮತ್ತು ದೇಶದ ಹಿತಸಾಧನೆಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಗತಿನಿಂತುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರಾಜ್ಯದ ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ನಾನು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಇರತಕ್ಕ ನೀರಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಭಾವಿಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನು ಎತ್ತಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರ, ಮುಳಬಾಗಿಲು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸುಮಾರು ಐದುನೂರು I.P.ಸೆಟ್‌ಗಳಿಗೆ ದರಖಾಸ್ತುಗಳಿವೆ. ಎಷ್ಟುಬೇಗ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟುಬೇಗ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಥಕೊರತೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಬಹಳ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಶರಾವತಿವ್ಯಾಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆಗಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತ ಬಹಳ ಬಿಚ್ಚಿದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಕಾತರತೆ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತಪಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗೂ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವೇನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಮೂಲದೋಷವಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಅನೇಕವೇಳೆ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಅವರು ನಿರ್ಣಯಿಸತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ

ಕ್ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಸಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿರುವುದು ತಮಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು. ಈ ತತ್ವಕ್ಕೆ ತೀರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರದವರು, ತಾವು ಪಡುವಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು, ಅವು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಹೊರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಚರ್ಚೆಮಾಡತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಗೆ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹಳಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತು ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ, ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದವರು ಬೇಡವೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಅವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅವಕಾಶಬೇಕು. ಅಂತೂ ಸರ್ಕಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಯಾರೂ ತಪ್ಪುತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಸಾಧುವಾದ ಹಸು ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ. ಪಕ್ಷದ ವ್ಯಾಮೋಹ ಅಥವ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಿದ ಹಸು ಸಾಧುವಾದುದು, ಯಜಮಾನನ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂಸೆಕೊಟ್ಟರೂ ಹೇಗೆ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇವರೂ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಸು ಎಷ್ಟೇ ಸಾಧುವಾದರೂ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದಷ್ಟು ತನಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾದರೆ, ಹುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇಂಥಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆಯೆ? ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಿಚ್ಚಿದ ಮನದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮರಾಮತ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ನೋಡಬೇಕು. ಆದರೆ ನನಗೇನೋ ಗೋವಿನ ಕತೆಯಲ್ಲಿ, ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಹಾಯಬೇಡ, ಹಿಂದೆ ಬಂದರೆ ಒದೆಯಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇವರು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹಿಂದೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ಇಷ್ಟು ಆಕ್ರೋಶದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ತೀವ್ರಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ? ನಿಜವಾಗಿ ಈಗ ಅವರ ಅಸಹಾಯಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸೋಣ ಎಂದು ಈ ಹೊತ್ತು ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಹೇಳಬಹುವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರೂ ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಇಂಥಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಭೇದಭಾವನೆಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಟುವಾದ ಟೀಕೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವಿಷಾದಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ, ಜಾತೀಯ ಹಾಗೂ ಭಾಷಾ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯಬಾರದು ಎಂದು ಹಿರಿಯ ನಾಯಕರು ಸಾರುತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರಾಂತ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ, ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ಇದು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಕರವಾದ ವಿಷಯ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕೇಂದ್ರದ ನಾಯಕರೇ ಅಲ್ಲ, ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೇ ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಪಕ್ಷ ಎಲ್ಲರೂ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಆಡಳಿತವೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲದೇಯಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಇದ್ದವರಿಗೇ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೊಡುವುದಲ್ಲ. ಇದು ನಿಜವಾದ ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜತತ್ವ. ಇಂಥ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕಾದುದು ಎಲ್ಲರಕರ್ತವ್ಯ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ಲೋಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಕಟು ಟೀಕೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್ ಗುರಿಯಾಗಬಾರದು......

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣ (ಮಾಗಡಿ).—ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಟೀಕೆಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು !

[MR. SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ.—ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸರಿಸಮಾನಸ್ಥಾನ ಹೊಂದಿ, ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಗುಮಾಡುವ ನಾಯಕನನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಇನ್ನೂ ತಯಾರುಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನ ಮೌಢ್ಯದಿಂದೇನೂಮಾಡಿಲ್ಲ; ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾರಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ, ಅಂಥವರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಹಿರಿಯಾಳುಗಳು ಕಿರಿಯಾಳುಗಳಾದರೆ ಏನುಮಾಡುವುದು! ಇಂಥಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ನಮ್ಮ ಜನರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆಸುವುದಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಮೂಲೆಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ, ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಮಹತ್ತರವಾದ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಮಾಡದೆಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಇದು ವಿಫಲವಾಗಿ, ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಇಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಲೋಪವಿದೆ. ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ನಿಂದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸರಿಪಡಿಸಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ರೈಲ್ವೆ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು, ಅದು ವಾಸ್ತವವಾದುದು. ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರದಿಂದ ಮದನಪಲ್ಲಿಗೆ, ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್.ನಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ)

ಚಿತ್ತೂರಿಗೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೊಸೂರಿಗೆ, ಸತ್ಯಮಂಗಲ—ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಕಡೂರು—ಹಾಸನ, ಇಷ್ಟು ರೈಲ್ವೆ ಲೈನ್‌ಗಳು ಸರ್ವೆ ಆಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಆದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ರೈಲ್ವೆ ಲೈನ್ ಕೂಡ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥವೆ? ಅಥವ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಕಡೆ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥವೆ! ಇದು ಗುರುತರವಾದ ಲೋಪ! ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಬಾರದು. ಇಲ್ಲದೇಯಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯೋಜನಾ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಮೊದಲು ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ, ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೇ ವಿನಾ ತಾವೇ ಕೊಟ್ಟ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದುದು, ಬಹಳ ಆವಶ್ಯಕವಾದುದು, ಎಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲವೂ ಇದಕ್ಕೆ ದೊರೆತಿದೆ; ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸದವಕಾಶವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತವಾಡಲೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri F. X. DENIS PINTO (Kaup).—Mr. Speaker, with all the emphasis at my command I rise to support the resolution moved by my friend Sri K. Hanumanthaiya. I do not wish to repeat what the previous speakers have stated. I would like to draw attention to some aspects of the Sharavathy scheme. The demand for power has increased enormously. Up to the extent of 7,21,000 kws can be generated in the Sharavathy. The details show that it is one of the most economical projects in the whole of India. Therefore we have to decide to implement this project early. The Planning Commission after studying the project approved of this being implemented in the Second Five-Year Plan. Now we are in the third year and I do not know the reasons that compelled the Centre not to include this very important project in the core of the Plan. Of course, from what has been spoken here I find that two reasons have been adduced. One is foreign exchange and the other is finance. I do not think that these two reasons stand any scrutiny. Regarding foreign exchange, the Centre has allowed many private industrialists to start industries all over India in collaboration with foreign firms and on deferred payment basis. For this project it has been mentioned that the finance required will be Rs. 22 crores. In the Second Five-Year Plan they expect to spend only Rs. 13 crores for this project. That the Government could not provide Rs. 13 crores for this project which is so vital and which is the life blood of the whole Mysore State is beyond my comprehension. We know that this Government had put pressure on the Centre, but when my friend Sri Hanumanthaiya said that the Finance Minister Sri Morarji Desai has said that this would not be included in the core of the Second Plan and that whatever was not included in the core would not be taken up for execution, it was a bolt from the blue to me. It cast gloom all over the State. The Centre says that we should increase food production and that we should start more cottage industries, small-scale industries and rural industries. Is that possible without increase of power in Mysore State? It is well known that the *per capita* consumption of power in Mysore State was nearly 67 units and after integration it has come down by 50 per cent. Is it the sin of the people of erstwhile Mysore State that their *per capita* consumption should come down like this? Likewise if the people of the integrating areas had remained with Madras, Hyderabad and Bombay, they would have got the benefit of increased *per capita* consumption because in Madras, Hyderabad and Bombay the power projects have increased and as a result of it the power consumption has also increased. So, both the people of the integrating areas as well as the people of the erstwhile Mysore State have suffered as a result of the Planning Commission and the Government of India not yielding to the demand for the inclusion of this project in the core of the Plan. The Centre should have come forward and executed this scheme with the utmost speed so that the per capita consumption would be at least what it was in the erstwhile Mysore, if not more.

Coming to the budget figures, about Rs. 5 crores are required for Civil Works. I would like the Government to see that this amount is made

available so that this project can be completed with all possible speed. For this project immediately Rs. 3 crores are required out of which the foreign exchange would be to the extent of Rs 1½ crores. I do not think it is a great thing for the Centre to arrange this much foreign exchange. For the whole scheme about Rs. 6 to 7 crores will be required. Eighty per cent. of the payment will be made in the Third Plan period. In the Second Plan period Rs. 1½ crores will be required to get two machines installed. The Government should impress this fact on the Centre and see that the foreign exchange required for this purpose is made available. I am very happy to know from Sri Nijalingappa and Sri Baliga that certain negotiations are going on to get some collaboration from some foreign firms on deferred payment basis and that our representatives in the Parliament are pressing the Centre to include this project in the core of the Second Plan. If that is so, I am really happy and the House will also be happy. I hope the Hon'ble Minister will give more details in his reply.

In the information circulated to members regarding the food situation it is stated that progress achieved upto the end of September 1958 is as follows :—

Year		No. of sets issued on H.P.S.
1956-57	...	710
1957-58	...	429
1958-59	...	81

You can just imagine how progressively we are coming down in the matter of power irrigation. Is this the way of increasing food production ? If power had been available, we would have increased food production by more than 50 per cent and thereby not only would our people have improved themselves economically but also the Government of India would have saved Rs. 1 crore in foreign exchange which is now spent in importing foodgrains. If this Rs. 1 crore had been placed at our disposal, we would have got the necessary machinery. Let us see what happens in other States. In Bengal, the Chief Minister was allowed to go to Europe to negotiate and get machinery on deferred payment basis. If the Centre is not able to find the foreign exchange for this purpose, they should give full powers to our Chief Minister to negotiate with foreign firms and get the necessary machinery and see that this project iscompleted by 1960-61.

Another thing I want to bring to the notice of Government is that they have given power for irrigation purpose during night. I may tell from my experience that 90 per cent of the pumps are not being worked because they have to be worked between 10 P.M. and 6 A.M. Generally, the cultivators require power in the early morning from 5 A.M. to 8 A.M. Ninety per cent of them have installed irrigation pumps but no one is using power for irrigation. I would like to suggest to the Hon'ble Minister for Public Works that the industrialists may be asked to change the time from 7-30 A.M. to 8-30 A.M. and they may work one hour late so that power can be made available to the agriculturists from 10 P.M. to 7-30 A.M. If that is done, they can work the pumps till 7-30 A.M. and increase food production.

*Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—Sir, I see the anxiety of the Hon'ble Members of this House about the shortage of electricity and the good intention of this resolution. I only take it that we are debating this resolution in order to focus the attention of the Centre to the priorities they should lay down so far as the electricity projects are concerned. I for one believe that it would have been better had this subject been discussed along with the Second Five-Year Plan, but unfortunately we do not think that subject will come up for discussion during the current session. Had we an opportunity to discuss the Second Five-Year Plan, we would have discussed this subject much better under the Second Five-Year Plan. Now, we have got to confine ourselves to this particular subject. While speaking on this subject, I feel it our duty to bring home to

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

the Centre the need to give top priority for this project. In the course of the debate, many a time the discussion to my mind went off the mark. It is my feeling and desire that we should put all the emphasis at our command but at the same time we must put our arguments in a proper way and it is not proper to say that we have been discriminated against or that we have been neglected.

6-30 P.M.

It is quite clear that these five-year plans are framed or drawn or finalised in consultation with the State Governments concerned. Had the State Governments taken prompt action at proper time, I feel we would not have been faced with a situation which we are facing today. If we remember, during the First Five-Year Plan, as was mentioned by Sri K. Hanumanthaiya when he moved the resolution, the State Government was faced with a dilemma of accepting one or the other of the two hydro-electric projects of ex-Mysore State. Sir, at least, had the State Government at that time taken action to complete that short term project, we would not have had this power famine.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—My Hon'ble friend said that we should not speak disparagingly. He is speaking disparagingly of previous efforts made. He ought to know that unless the Central Government gives final approval to any Plan, it cannot be taken up.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—What I said was, from the statement made yesterday I was given to understand that the State Government was faced with a dilemma of choosing one or the other. I believe that the State Government did choose to take up the short-term project of Shimsha. Had the State Government . . . . . .

Sri K. HANUMANTHAIYA.—My friend is speaking again from, I do not know, what facts and figures. There was no question of short-term plan. It was not approved by the Planning Commission. I wish the Hon'ble Member speaks from facts.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—I do not wish to enter into controversy in the matter.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—In the First Five-Year Plan, Shimsha plan had been provided. In fact it was included in the First Five-Year Plan.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In the First Five-Year Plan, Chamarajanagar-Satyamangalam Railway had been included but it has not been implemented by the Planning Commission.

Sri T. MARIAPPA.—Provision was made in the Budget. Subsequently ie is on the record that you wanted tht Shimsha finances to be transferred to Sharavathi. We got that included and twice money was provided in the Budget.

Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—It was stated that there was a provision for Chamarajanagara—Satyamangalam Railway. Why was it not executed ?

Sri T. MARIAPPA.—My friend is making a mistake. Chamarajanagar-Satyamangalam Railway can only be built by the Centre.

Sri U. M. MADAPPA.—It was done in consultation with the State Governn ent, I know.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—Sri Mariappa said that moneys were provided in the Budget twice for the Shimsha Project. Did you receive any amount towards that provision ? Did you utilise that money ?

Sri T. MARIAPPA.—That will be answered at the appropriate time.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Let us know the facts. Sri Hanumanthaiya says something. Let us know the facts authoritatively. In the First Five-Year plan, in the name of Shimsha Project, 2,60,00,000 or so was provided, drawn, but not utilised for that purpose. *For that purpose......*

Mr. SPEAKER.—We do not want any information.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I am making that statement guardedly, whether it is correct or not.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I should like to submit that it was provided in the First Plan. But whether moneys were allotted and whether moneys were utilised—it is a matter which has taken place two years ago. While replying tomorrow, I will make things clear.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Let them read from the concerned file—the Government of India communication—if the money has been spent according to the Plan allocation.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I assure that I will make a thorough study from A to Z and place facts before the House.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—I was only mentioning that had we been more vigilant, possibly we would not have been faced with the situation we are facing tody. That is all my point. What the Government did at the time or not, I do not wish to mention in detail. But I only say, had the Government taken prompt action of at least executing the work provided under the Plan, possibly much difficulty could have been avoided. But that is no reason why the Centre should not take up this project.

Another point was said that in making planned provision, South India was neglected or that the claims of South India was overlooked. If we take statistical information of the works that the Centre has executed in the South, I believe we should not lay such allegations at the Centre. Because they have got to follow certain priorities. In making provision if a particular project at a particular place is chosen, they will have the best reasons to advance for so choosing. At the same time they should see that every part of the country should have its share of development. I may mention here Bangalore as an example. Here there are so many Central undertakings. Taking the South as a whole, there is the Integral Coach Factory at Madras; there is lignite factory in the South. There is the Rare Earth Factory at Kerala. In Bangalore, we have so many Government of India heavy industries.

Sri G. SIVAPPA (Chitradurga).—Of course we have the Telephone Factory. We do not get any benefit. There is the Hindustan Machine Tools Factory. We do not et any benefit.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Had the Centre neglected the South, they could have as well located these factories and establishments elsewhere. Why did they choose Bangalore or South India? Is it that we have better facilities than any other place in India? The planned project is being worked out . . . .

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Not at our cost.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Of course not at our cost.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In the Telephone Factory and the Hindustan Aircraft, we are also partners. We also had the initiative in starting.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—And Sir, no doubt, we desire to have many more projects. But in our anxiety to get them, to use a phrase, let us not spoil our own things. Let us not go on recriminating ourselves. Let us all join hands in making attempts and while so making attempts, let us not say that our leadership either here or at Delhi was wanting. Perhaps, everybody did his best for the development of the State to the extent he could. Every leader of our State, every Member of the Cabinet and successive Governments from 1947 up to date, we shall take, has done its best at every stage. Let us not say this man failed and that man failed. If we go on dissecting and picking holes, it is not going to help us. But that is not the spirit with which we should proceed with the debate. Our only desire is that we need this and we must be given.

Sir, if I understand correctly the facts, the Central Government did provide for this Sharavathi Project and the Minister will have to bear me out, the Centre has also provided for the work that is under progress. Supposing seeing the anxiety of this House to have

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

the project completed at the shortest possible time, the Centre makes up its mind and gives up the necessary foreign exchange, will we be in a position to complete it during the Plan period? Definitely not. I will tell you, Sir, even as it was programmed during the Second Five-Year Plan, what could have been completed was only the first stage. You cannot race against time. Even if you work all day long and round the clock, I am afraid, we may not be able to complete the work within that period. The difficulties we have to face, we know.

Mr. SPEAKER.—You have already taken 14 minutes. Please be brief,

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—The Central Government, Sir, have provided for other schemes of the State also. What we require by way of foreign exchange is for the generation of electricity; and for the completion of the masonry portion of the work or the dam, we do not actually require foreign exchange. Therefore there need not be any anxiety on our part about this project. The impression that was given by several speakers was that sometime has happened, that everything has collapsed and that the project is dropped. I do not think we are in that stage at all. Well, we all know that a responsible Minister of the Central Government has laid the foundations. The Centre knows its responsibility. They have nothing but goodwill towards us and they are sure to provide the necessary finances for us. I believe the Central Government have made provision for this project in the current expenditure. But let us not blame any of the leaders either at Delhi or here. Let us request the Central Government to make available as much foreign exchange as is necessary to get the equipment and proceed with the work as briskly as possible so far as the earthen masonry portion of the work is concerned.

Sir, I share the anxiety of every other member in this regard. What I was submitting was that there is a way of approach. Sir, it would have been better if we had taken for discussion the entire Second Five-Year Plan. We could have carried on discussion in its proper perspective.

Sir, I do not wish to take much time of this House. I only join hands with others in making this demand. Only in making this demand, let us seek goodwill and co-operation and help from all quarters possible; and I for one believe that we stand to gain by goodwill and not by recrimination.

Sri D. DEVARAJ URS (Hunsur).—I want one clarification, Sir. The Hon'ble Member Sri Suryanarayana Rao was pleased to say that we may not be in a position even if the project were to be included in the core of the Plan, to complete the project within the Plan period; and he said that civil engineering part of the work would take place. That was the impression I gathered from his speech. If that is so, he is trying to give up the entire case.

Mr. SPEAKER.—He did not say that.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—I did not say that.

Sri D. DEVARAJ URS.—There is no use of our passing this resolution at all, if the Government is not in a position to complete the civil engineering part of the work within the Plan period.

Mr. SPEAKER.—It is for him to hold that opinion. But, it is not going to make any difference.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—It is for the Government to say what exactly are their capacities in regard to execution of this work. Tomorrow, I will say that.

*Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Mr. Speaker, Sir, there would not be a greater sinner in the State of Mysore than one who can oppose this resolution. (*Laughter*).

Mr. SPEAKER.—So far as I am able to understand there are no sinners in this House!

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—The few points that I want the Minister to reply are these.

As I gather, the *per capita* consumption ranges from 14 to 25 kws. and by

completing some of these projects we hope to increase the *per capita* consumption. From what the Planning Commission contemplates, it is proposed to raise *per capita* consumption to 25 to 50 kws. by the end of the Second Plan. As things stand I want the Minister to tell me whether he is able to fulfil that commitment or undertaking ? I may tell the Hon'ble Members that the *per capita* consumption given relates to the old Mysore. By the enlargement of the State, this per capita consumption goes down. In whatever field we may succeed to raise the per capita income, it is necessary we should increase the per capita consumption of electricity. Today our per capita consumption is not 14 to 25 kws. but it is even very much less.

The second point is, not a single State has been handicapped in this manner. If we look at the gap of the effective capacity and the anticipated peak load demand in 1961-62, that will be most serious when compared with other States. That would be somewhere near 107 kws. Therefore, there is no doubt that in the next five years there will be great demand for power in the Mysore State. As I can see, this Sharavathy Valley scheme finds a lower place in the Second Plan. It is not only that it finds a lower place but the way we have been treated is also bad. The State is going down in several respects. The Centre is opposed to the upliftment of the State. I would like to state one thing and that is, there are 22 projects in the whole of India which are classed in the second core. That means they are nowhere in the picture. In the second core they have placed nearly 13 items. There are some projects of Mysore which are classed as 'spill over' to the Third Plan. This term is no doubt detestable. It cannot be taken up like that.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—'Spill over' means, the project is half done in the first Plan and the rest is being taken up in the next Plan.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I have been very carefully noticing the importance of the word. All that I am just trying to say is, along with this project there are 14 to 15 projects. There are four schemes that come under spill over schemes. But, one distinction we have to bear in mind and that is, we are treated badly. Of course, I would not like to be so pessimistic. As Sri K. Hanumanthaiya said, we should not feel that we have no leader. We will go and fight with the authorities. We will have to convince the authorties about the importance of the project. Democracy will not succeed if we adopt aggressive tactics. We will succeed and we must succeed, not by trying to say something about the Planning Commission as to their short-comings or as to what they have not done. I feel that along with the Sharavathy project there are 31 projects that come beyond the core. But, what I would like the House to bear in mind is this: whoever goes as a representative of the House must convince the authorities of the imperative necessity of taking up this project immediately. Very recently we have heard that Andhra Government has been given Rs. 22.63 crores for the Rajolabandha scheme. The Andhra Government will have to sign the documents. The Centre is not prepared to give all the amount; they have stated that they will give 13 crores. For that project there are 13 villages which are going to be taken over from Mysore. That is an issue which I would like to bring to the notice of the Government. Are we going to meekly submit to it ? The benefit we get from that project is very little. Apart from that, what I am emphasising is this: the Andhra Government have stood up and said 'if you give Rs. 22 crores we will sign the agreement; otherwise, not'. Can we stand up like that ? What effect such a thing will have, is another matter. At the time of Shimsha also we had our difficulties. When we have earmarked certain amount every year in the name of Shimsha, we have not derived any benefit.

7 P.M.

Some of my friends who had made a good study of this subject referred to Kerala. There they use lot of electricity for de-watering. From November to April a large area is flooded with water.

(SRI V. P. DEENADAYALU NAIDU)

Nearly 35 to 40 per cent of their electricity is used for de-watering. We should not compare ourselves with Kerala who spend most of their electricity resources for de-watering. We must stand up and fight like the Bombay Government. The Ahmedabad Project also comes under the spill over scheme and the Government of India has already given its approval to negotiate for sterling for this project. We want that the same facility and privilege as has been given to our neighbouring State should be given to us and we do not want to ask for anything more than that. If the same facility and privilege is given to us, we would be able to solve our problem. There is one factor and that is the question of employment. The employment position is a very depressing one. If we are not going to take up the Sharavathy Project in the Second Five-Year Plan, the question of unemployment will loom so large that it will be practically impossible for the Government to solve it. Even if the Centre comes to our rescue, it will be too late. Therefore, we are in time to put forward our claim. To that extent we must be grateful to Sri Hanumanthaiya. I have made a study of the 'Appraisal and Prospects' of the Planning Commission where they have stated that the target for the First Five-Year Plan was 3·5 Mega k.w. and the deficit was 1·1 Mega k.w. or 14·3 per cent. In the Second Five-Year Plan, they had targeted for 4·4 Mega k.w. and the deficit was 1·1 Mega k.w., *i.e.*, 25 per cent. Besides the Sharavathy Project there are four other projects coming under the spill over. Therefore, taking all these factors into consideration, let us not start in an aggressive way because this is not the only project left over by the Central Government. Let us follow the example of Bombay and I am certain that the Central Government will come to our rescue taking into consideration the fact that this is the cheapest of all similar projects.

MR. SPEAKER.—I would like to bring to the notice of Hon'ble Members Rule 204. The rule makes it clear that the Minister concerned may intervene in the debate and also reply or he may not intervene in the debate but only reply at the end. These are the two alternatives. I would like to know from the Minister what he would like to do.

SRI H. M. CHANNABASAPPA.—Usually, a resolution is debated and at the end of the debate the Government will give the reply. Finally it is open to the member in the light of the reply either to press it or not to press it. So, I shall reply at the end of the debate.

MR. SPEAKER.—The mover of the motion has the right of reply but as it is already late, he may reply tomorrow. The House now rises and will meet tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Ten Minutes past Seven of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday, the 26th November 1958.

WD 2219—GPB—900—5-3-59